

טימו לב אל הנשמה

דיבורים מתוך הדיסק: 'דרי מעה - דרי מעלה' מפי הרה"ג עופר ארז שליט"א

ליקוטי מוהר"ן - תורה ח' חלק שני

בזרת השם נעסוק בתורה ז' חלק שני. בתחילת התורה רבינו אומר שצריך שהמנהיג של עמ"י יהיה רחמן - ר' נתן שואל בליקוטי הלכות מה הסיבה שמכל התכונות של המנהיג, רבינו נקט דווקא בתכונת הרחמנות? בוודאי שצריך שיהיה למנהיג עוד תכונות ועוד מידות, אבל רבינו ציין את הנקודה שצריך שהמנהיג יהיה רחמן. אומר ר' נתן שעניין הרחמנות זה סימן של דעת נכונה, כי ככל שאדם זוכה יותר לדעת אמתית זה מראה שיש לו יותר ויותר את מידת הרחמים. בתורה אחרת רבינו אומר שע"י הדעת האמתית מתהפכים הכעסים וההקפדות שיש בלב האדם לעין טובה, הכוונה שאדם מסתכל על השני ורואה שהוא לא כ"כ אשם בהתנהגות שלו ובמה שהוא עושה ואז במקום לכעוס הוא מרחם. כשאדם זוכה לדעת אמתית אז במקום לכעוס על אותה סיבה הוא בעצם מרחם על השני

הצדיק מקיים ואוחז בשני העולמות

..בדור שלנו כולנו מלאים בגבורות, כולנו מלאים בכעסים והקפדות. אנחנו צריכים לעבוד על זה ולהפוך את הכעסים וההקפדות לרחמים, לעין טובה ולהסתכלות טובה - זאת הנקודה הראשונה שרבינו מדבר על הצדיק. לאחר מכן רבינו ממשיך ואומר עוד תכונה ועד בחינה שיש אצל המנהיג האמיתי של עמ"י. רבינו אומר: שהצדיק והחכם שמנהיג את עמ"י, צריך שיהיה לו בחינת כל כמו שכתוב 'כי כל בשמים ובארץ', היינו שיהיה מקיים ואוחז שני העולמות, עולם עליון ועולם תחתון שבהם בבחינת שמיים וארץ. כי הצדיק והחכם הנ"ל צריך שיהיה אוחז בשניהם לקיים כל אחד בבחינתו. בתיקוני הזוהר כתוב שהצדיקים האמיתיים באמת מקיימים גם את העולמות הרוחניים, דהיינו שהם ממשיכים שפע גם אל העולמות של המלאכים וזה נקרא עולם עליון, והם ממשיכים שפע גם אל העולם שלנו.

נדמה להם שהם רחוקים

רבינו לא מלמד אותנו מה לעשות בעולמות העליונים מכיוון שכל העניין שלו היה ללמד אותנו מה נעשה אצלנו. רבינו מסביר מה זה עולם עליון ועולם תחתון בבחינה של העולם שלנו ואומר שהצדיק צריך שיהיג את דרי מעלה וגם את דרי מטה: 'וצריך הצדיק להראות לדרי מעלה שאינם יודעים כלל בידיעתו יתברך, ולהפך: צריך להראות לדרי מטה, שאדרבא, 'מלא כל הארץ כבוד'. כי יש שוכני עפר, שהם בני אדם המונחים במדרגה התחתונה, ונדמה להם שהם רחוקים מאוד ממנו יתברך, וצריך הצדיק לעוררם ולהקיצם, בבחינת 'הקיצו ורננו שכני עפר'. ולגלות להם שה' עמם, והם סמוכים אליו יתברך, כי 'מלא כל הארץ כבוד', ולחזקם ולעוררם שלא יהיו מיאשין עצמן חס ושלום'..

להפוך כעסים לרחמנות

כשאדם זוכה להבין יותר ויותר את האמת אזי במקום לכעוס על השני שהוא מתנהג לא בסדר, אז אדרבה הוא מרחם על השני שהוא מסכן כזה שהוא מתנהג לא בסדר. לכן ככל שהצדיקים זכו יותר להשיג דעת אמתית, הכוונה להכיר את התורה ואת הקב"ה ואת דרכיו, ע"י זה כל הכעסים וההקפדות יתהפכו להיות רחמים. צריך לדעת שהצדיקים לא נולדו ככה עם רחמים ועם דעת גדולה אלא הם עבדו על זה הרבה שנים עד שהם זכו להגיע לזה. יש ספר חשוב ויסודי בחסידות שנקרא 'פרי הארץ' שם מובא שכל צדיק וצדיק היה צריך לעבור הרבה מאוד ניסיונות וקשיים בעולם הזה. רבינו מעיד על עצמו שהוא היה קפדן מאוד (רבינו היה אדמוני וידוע שזה מידת הגבורות), אבל הוא הפך את עצמו לגמרי, הוא נלחם עם הטבע שלו עד שהוא זכה להפוך את זה לרחמים גמורים. כשרבינו חזר מא"י הוא אמר: ועכשיו גם אם יעשה לי אדם את כל הרעות שבעולם, לא אקפיד עליו אפילו לא כחוט השערה - זה המדרגה של הצדיק. זאת הנקודה הראשונה שרבינו מדבר בתורה הזאת, על המדרגה של הצדיק. רבינו אומר שצריך לחפש צדיק ומנהיג רחמן וזה הסימן שהוא באמת בא מצד התורה והקדושה..

משכני אחרין, נרוצה!..

רבינו אומר לנו פה יסוד מאוד-מאוד עמוק: יש דרי מעלה ויש דרי מטה. כל אחד מאתנו לפי הכלים והיכולות שלו משתדל להתחזק ברוחניות, כל אחד במקום שבו הוא נמצא, אבל יש זמנים ומצבים שנפתח לאדם האור של התורה, האור של התפילה והאור של המצוות וזה נקרא 'משכני אחרין נרוצה, הביאני המלך חדריו' חדריו זה הכולל או הבית כנסת, כשהקב"ה מאיר לנו אזי כל יהודי שבעולם ירוץ ללמוד תורה או להתפלל ולקיים מצוות, מכיוון שיש באור של השם כזה נעימות וזה כ"כ משפיע עלינו בפנימיות שלנו שבוודאי שאנחנו נעשה את רצון השם. הזמנים והמצבים שהולך לנו טוב ברוחניות זה מכיוון שהקב"ה עוזר לנו ומסייע לנו שילך לנו טוב. רבינו אומר שלעתיד לבוא נראה איזה נעימות ואיזה תענוג יש בתורה, אבל עכשיו הקב"ה עדיין לא יכול לגלות לנו את זה מכיוון שאם היינו מגלים את התענוג שיש בלימוד התורה אזי הנשמה לא היתה יכולה להתקיים בעולם הזה, הנשמה היתה פורחת מרוב התענוג..

משה רבינו, רשב"י ור' נחמן מברסלב

רבינו מדבר בתורה הנ"ל על התכונות של הצדיק אבל אנחנו צריכים לדעת שכל אחד מאתנו לפי בחינתו לומד מתכונות הצדיק - אמנם אנחנו לא הצדיקים, אנחנו עדיין לא משה רבינו, לא ר' שמעון בר-יוחאי ולא ר' נחמן מברסלב, אנחנו לא מתייאשים, אנחנו רוצים ומשתדלים אבל על כל פנים לכל אחד מאתנו במקום שבו הוא נמצא יש עבודה מאוד גדולה: להשתדל להפוך את הכעסים וההקפדות לרחמים וזה יסוד מאוד גדול בתיקון הנפש. שאף אחד לא יבהל אם הוא רואה שיש לו הרבה כעסים והקפדות..

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	יום*
17:53	17:18	16:28	יום
17:49	17:15	16:25	ת"א
17:49	17:15	16:25	חיפה
17:53	17:18	16:28	באר שבע
*לנוהגים 40 דקות: 16:08 חומנים עפ"י לוח יאור החיים			

בני אדם המונחים במדרגה התחתונה אז איפה הבחירה ומה העבודה שלנו?

אומר אחד מגדולי המקובלים 'הלשם שבו ואחלמה' (סבא של הרב אלישיב זצ"ל) בספרו שעוד לפני שהעולם נברא כבר נקבע לכל נשמה ונשמה כל מה שהיא תצטרך לעבור, כולל כל הגילגולים, כל המשברים וכל המעברים - לכאורה אם זה כך אז איפה הבחירה ומה העבודה שלנו? צריך לדעת יסוד גדול: העבודה שלנו זה לא אם יהיה לנו משברים או לא, אלא העבודה שלנו זה איך אנחנו מקבלים את הדברים, האם אנחנו מתרחקים מהקב"ה מתוך המציאויות שעוברות עלינו או שאנחנו מתחברים עם הקב"ה מתוך מה שעובר עלינו וזה הסוד של דוד המלך. כל מה שדוד המלך כותב בתהלים זה הכל אמת, מה ההבדל בין שירה אמתית לשירה שהיא לא אמתית? בשירה לא אמתית זה נדמה למשורר שהוא נמצא באיזה מציאות: כרגע הוא נמצא באיזה חדר חם, הכל נעים ויש כוס קפה, בחוץ יורד גשם אבל יש לו תנור. עכשיו הוא מתאר משהו שנמצא בחוץ בגשמים ואין לו מחסה וכן הלאה - זה נקרא שירה שבאה מהמדמה, אבל דוד המלך באמת היה בחוץ ועבר עליו כל הדברים האלה

בעולם שלנו אנחנו הרבה פעמים לא מרגישים את התענוג ואת הנועם שיש בתורה ובמצוות, אבל בזמנים ובמצבים שאנחנו כן מרגישים את זה, זה נקרא שאנחנו נמצאים בבחינת 'דרי מעלה', הכוונה שביחס למציאות שלנו בעולם הזה זה נקרא שאנחנו כרגע נמצאים במעלה רוחנית, אנחנו עולים במעלה רוחנית - זה בחינה אחת. אבל יש גם 'דרי מטה', רבינו אומר שזה נקרא שוכני עפר, הכוונה בני אדם המונחים במדרגה התחתונה - אלו זמנים שהקב"ה לא פותח לנו. יש זמנים ומצבים שהקב"ה לא פותח לנו לא בתורה, לא בתפילה, לא במצוות ולא במעשים טובים - כולנו עוברים את המצבים האלה וזה מצב רוחני אחר לגמרי. כתוב הרבה בספרים הקדושים שכשהקב"ה לא מאיר לאדם ואין לאדם הארה רוחנית של תורה, של תפילה, של מצוות ומעשים טובים, אז לא רק שאין לנו את האור הרוחני הזה אלא זה כלל גדול מאוד: אז היצר הרע מתחיל לשלוט אלינו את כל החיצים שלו. כשלא מאיר לנו ואנחנו בבחינת דרי מטה אזי אלו זמנים שהיצר הרע מאוד תוקף אותנו..

מתי יש יישוב הדעת ומנוחת הנפש? הוא עבר כ"כ הרבה משברים וגלים

התהלים זה עניין אחר לגמרי - יש בני אדם שמדמיינים שהם נמצאים בצרות והם כותבים על זה ויש בני אדם שנמצאים בתוך הצרות ועכשיו הם כותבים על זה מתוך המציאות הזאת - אלו 2 בחינות אחרות לגמרי. התהלים זה אמת מכיוון שדוד המלך כתב באמת את המציאויות שעברו עליו לכן דוד המלך אומר בתהלים 'כל משבריי וגליי עלי עברו' - אם דוד המלך כתב את זה אז אין לשער כמה משברים וגלים עברו על דוד המלך כל ימי חייו. בכל אופן הוא זכה להיות שורש משיח צדקנו ולתקן את המלכות הנצחית בעמ"י - איך הוא זכה לזה? הרי הוא עבר כ"כ הרבה משברים וגלים, אלא דוד המלך מכל המשברים והגלים לא היה מתרחק מהקב"ה אלא הוא היה מתקרב מכל זה להקב"ה. גם כשהיה עובר עליו ביזיונות, צער ותאוות של העולם הזה הוא לא ברח מהשם

..פתאום אדם מרגיש איך כל התאוות חוזרות ומבלבלות אותו ומידות לא טובות חוזרות ותוקפות אותו - מדוע זה כך שכשלא מאיר לאדם בתורה אזי היצר הרע כ"כ תוקף אותו בזמנים האלה, והפוך, כשנפתח לאדם אור רוחני אזי היצר הרע כמעט ולא יכול להטריד אותו - מה הסיבה לזה? כתוב הרבה בספרים הקדושים ורבינו הארי' הקדוש כותב את זה בכמה מקומות ב'עץ חיים' ו'פרי עץ חיים' כלל גדול: צריך לדעת שברגע שנפתח לנו אור של תורה ושל תפילה אזי מקיף את האדם באותו זמן אור רוחני - יש סביב האדם חומה. אנחנו לא רואים את זה בעיניים שלנו אבל יש סביבנו אור רוחני וזה כמו חומה סביבנו, בקבלה ובחסידות זה נקרא 'אור החשמל' זה מקיף אותנו כמו חשמל, ואז היצר הרע לא יכול לתקוף אותנו, מכיוון שכל הכוחות שלו וכל החיצים שלו רואים את זה ומתרחקים מאתנו, לכן כשאדם נמצא בתוך תורה ובתוך תפילה אזי בזמנים האלה יש לו יישוב הדעת ומנוחת הנפש באופן יחסי..

30 חיצים לפני מודה אני

..ברגע שלוקחים מאתנו את האור הזה, אזי גם החומה הוסרה מאתנו והיצר הרע רואה את זה עוד לפני שאנחנו בכלל רואים את זה ומתחיל לשלוט בנו את כל החיצים - פתאום עוברים על האדם כל מיני מחשבות והוא רוצה דברים. לפעמים אדם בכלל שכח שיש כאלה דברים בעולם, שיש תאוות, שיש כעסים ושיש הקפדות - פתאום אדם קם בבוקר, הוא לא שם לב וירדו בו 30 חיצים של בלבולים עוד לפני שהוא אמר 'מודה אני', כל זה השגחה והנהגה של הקב"ה. יתר על כן אומר רבינו הארי' הקדוש שהנשמות מחולקות לדרי מעלה ודרי מטה, הכוונה שמשורש הבריאה יש נשמות שהתיקון שלהם בעולם זה דווקא להיות דרי מעלה, אז בכלליות רוב הזמן הם יהיו בבחינת דרי מעלה, הם יוכלו לשבת וללמוד תורה ולקיים את המצוות ויהיה להם יישוב הדעת, בד"כ יש להם סיעתא דשמיא, הכוונה שיש להם סיוע להישאר במציאות הזאת..

נהגי מוניות ונהגי אוטובוס

דוד המלך לקח את כל מה שעובר על כדי להתחבר עם הקב"ה - זה נקרא נקודת הבחירה: מה שצריך לעבור עלינו, עובר עלינו, השאלה היא מה אנחנו עושים עם זה? האם אנחנו הולכים וכועסים על הקב"ה ועל בני אדם? יש אנשים שרק נכנסים איתם לשיחה, אז תוך 5 דקות הם פוסלים חצי מכדור הארץ, ואם תדבר איתם עוד 4 דקות הם כבר פסלו את החצי השני של כדור הארץ. כל הזמן יש להם טענות: נהגי מוניות לא בסדר ונהגי האוטובוס לא בסדר. הממשלה לא בסדר וכן הלאה וכן הלאה עד שהם מגיעים לכמה דורות אחורה שהם לא בסדר, אז מתחילת הבריאה ועד הגאולה כולם לא בסדר - זה נקרא לקחת את המציאות של המשברים והגלים לכעס ולהתרחקות. דוד המלך אומר 'טוב להדות להשם ולזמר לשמך עליון', הוא הופך את כל זה למזמור לתודה. הוא לקח את כל מה שעבר עליו להתחברות ולא לפירוד. צריך לדעת שדרי מעלה ודרי מטה זה גזירת הבריאה, כבר אז נקבע מה יעבור על כל אחד ואחד, עכשיו אנחנו צריכים לזכות להתחבר עם הקב"ה ולא להיפרד ממנו

זה נקבע עוד לפני בריאת העולם! למצוא את נקודת ההשגחה הפרטית

..אומר רבינו הארי' שיש נשמות שהם נקראים בכלליות דרי מטה, בד"כ הם יהיו בחושר רוחני ואז יהיה להם הרבה יותר ניסיונות עם כל מיני מציאויות של העולם הזה. יש להם הרבה יותר ניסיונות של תאוות ומידות לא טובות, הקושי שלהם הוא מאוד-מאוד גדול. זה אחד מסודות הבריאה, אנחנו יודעים שזה קיים אבל אנחנו לא יודעים למה הקב"ה בחר שפלוני יהיה בבחינת דרי מעלה והחבר שלו יהיה בבחינת דרי מטה. כתוב בספרים הקדושים שכל המשברים וכל מה שעבר על האדם בכל ימי חייו ועל כל נשמה ונשמה בכל הגילגולים, כל זה נקבע עוד לפני שהעולם נברא..

אנחנו צריכים מכל דבר ודבר ועובר עלינו למצוא את הנקודה של ההשגחה הפרטית, להסתכל ברחמים וחסדים שיש בתוך הדבר הזה שעובר עלינו וע"י זה להתחבר עם הקב"ה - זה הנקודה הראשונה שאומר לנו רבינו. הנקודה השנייה זה יסוד מאוד גדול: תדע לך שלפי המצב של האדם כך יש דעת ועצות איך הוא צריך להתנהג, לכן אנחנו הרבה פעמים רואים אצל רבינו ואצל עוד צדיקים שלכאורה יש סתירות בעצות שלהם ובדברים שהם אומרים, פעם הם אומרים שאדם צריך להסתכל על הטוב שבו, אחרי עוד כמה דפים רבינו אומר שאדם צריך לראות כמה יצר הרע יש לו..

הפצה חובקת עולם
של הרה"ג עופר ארז שליט"א
oferez.co.il 02-650-29-29
לקבלת העלון בחייל orhadaat148@gmail.com

בבוקר הנפש שלו תהיה במקום אחר

הדור שלנו זה ירידת הדורות - דרי מטה, אנחנו יורדים להיות הדרי מטה, לכן עובר עלינו הרבה מאוד ניסיונות של חושך רוחני, אנחנו נמצאים בהסתרה מאוד גדולה ואז רבינו אומר שאדם צריך להסתכל בדיוק הפוך: אדרבה, תדע ותראה שהקב"ה נמצא איתך ולא רק שהוא לא עזב אותך, הפוך, עכשיו הוא נמצא יותר קרוב אלייך מאשר כשהיית דרי מעלה. כי ככל שאדם יורד יותר ויותר למטה, הוא יותר יכול למצוא את הקירבה ואת הקשר עם הקב"ה. אז אדרבה יש יותר רחמים וחסדים עליו דווקא כשהוא נמצא בבחינת דרי מטה. צריך לדעת שגם בבחינה של דרי מטה יש הרבה מאוד מדרגות, יכול להיות שאדם היה בגובה קילומטר והוא ירד לגובה פני הקרקע, זה נקרא עדיין על פני הקרקע, אבל יש גם בור. יש בור שהעומק שלו הוא 10 מטר ויש בור שהעומק שלו הוא 50 מטר, ויש גם בור של אלפי מטרים - כל זה כמובן משל. הנמשל הוא כמה שנחשך מהאדם האור הרוחני ואז הוא יותר ויותר יורד למטה, יש בזה הרבה מאוד מדרגות והרבה מאוד בחינות, וכל בחינה זה מהלך אחר לגמרי..

..הרבה פעמים יש דברים שסותרים בתוך העצות של הצדיקים - ר' נתן מסביר שבאמת זה לא סתירה אלא לפי המצב של האדם הוא צריך לדעת עם איזה עצות ועם איזה דעת עכשיו ללכת. כשאדם במצב מסויים יש לו דעת ויש לו עצות איך להתנהג אבל יכול להיות שמחר בבוקר הוא יהיה בכלל במציאות רוחנית והנפש שלו תהיה בכלל במקום אחר, אז הוא צריך עצות אחרות ודעת אחרת. הצדיקים מגלים גם לפה וגם לפה לכן זה נראה לכאורה כמו סתירה אבל זה לא סתירה אלא זה כל אחד לפי המצב שלו. רבינו אומר שיש עצה ויש דעת לכאלה שהם בבחינת דרי מעלה ויש עצות ודעת לכאלה שהם בבחינת דרי מטה. מי שהוא בבחינת דרי מעלה צריך את התורה של דרי מעלה. ומי שהוא בבחינת דרי מטה, צריך את התורה של הדרי מטה.

אחרי 24 שעות מגיע היצה"ר של הגאווה

יש לנו ימים זמנים שאנחנו בבחינת דרי מעלה ויש לנו ימים זמנים שאנחנו בבחינת דרי מטה, אז אומר ר' נתן שזה חוכמה מאוד גדולה וזה דבר מאוד גדול שאדם יודע לזהות את המצב שלו, הכוונה באיזה מציאות הוא נמצא ולפי זה הוא יודע איזה עצות

שייכות לו, באמת זה בירור מאוד גדול לדעת את זה. דרי מעלה זה הזמנים שבהם הולך לנו טוב ובזמנים שהולך לנו טוב צריך לדעת כלל מאוד גדול: מהאדם הגדול ביותר ועד לאדם הקטן ביותר, ברגע שיש לו יותר מעשרים וארבע שעות שהולך לו טוב במה שהוא עושה, בין בגשמיות ובין ברוחניות - צריך לדעת שהיצר הרע של הגאווה מגיע אליו, זה חוק בבריאה. אם הוא ממשיך 48 שעות, אז היצר הרע בא אליו כבר עם תורות שלמות. שמעתי שאחד מהצדיקים אמר פעם שאם אדם מסתובב שלושה ימים רצוף והוא מצליח בכל מה שהוא עושה, הוא מתפלא למה אנשים לא משתחוים לפניו כשהוא הולך ברחוב, הוא לא מבין את זה. הקב"ה עשה כזאת דרך בעולם שברגע שאדם מצליח מיד היצר הרע של הגאווה מגיע אליו. ברוך השם אדם נמצא עכשיו בזמנים טובים..

מצליח בכל מה שאתה עושה?

..כולנו רוצים שיהיה לנו זמנים טובים, אנחנו רוצים שיהיה לנו זמנים של הצלחה ושל עלייה גם ברוחניות וגם בגשמיות - הצדיק מלמד אותנו ומראה לנו איך להתמודד עם היצר הרע של הגאווה שמגיע באותם זמנים. ברוך השם הולך לך טוב ואתה מצליח בכל מה שאתה עושה - צריך לדעת שיש יצר הרע של גאווה. רבינו אומר שבזמנים שהולך לאדם טוב, הוא צריך להסתכל הפוך,

כמה שהוא עדיין רחוק מהקב"ה ורחוק מהאמת - כשאדם מתבונן בזה ואומר: ברוך השם הולך לי בלימוד התורה ואני עושה דברים גדולים, אני עושה מפעלי חסד ואני עוזר, אבל אדם צריך לצאת מהדמיונות שכולם תלויים בו ואין אחד כמוהו וכן הלאה..

מיד היצר הרע אומר: 'אין נבון וחכם כמוך'

באותו יום שיוסף הצדיק יצא מבית האסורים אחרי שנים עשרה שנה, באותו יום האיר לו אור מאוד גדול, הוא עלה מדרי מטה לדרי מעלה, בכמה שעות הוא הפך להיות שורש כל הדרי מעלה. תוך כמה שעות הוא הפך להיות מעבד בבית האסורים למלך על כל מצרים. מיד פרעה אומר ליוסף הצדיק: 'אין נבון וחכם כמוך...ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים' - ברגע שיוסף מתחיל להיות בבחינת הדרי מעלה, פרעה שזה היצר הרע מיד בא ואומר לאדם: 'ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים', 'אין נבון וחכם כמוך' מה יוסף מיד אומר? 'בלעדי א-לקים יענה את שלום פרעה' - אומר רשי: 'בלעדי-אין החוכמה משלי' הכל זה סיעתא דשמיא. ברגע שאדם מכיר שכל ההצלחה שלו זה סיעתא דשמיא שהקב"ה נתן לו, בזה הוא מבטל את היצר הרע של הגאווה - זה נקרא התורה והדעת של דרי מעלה. הדור שלנו עובר הרבה מאוד את הבחינה של הדרי מטה, העקבתא דמשיחא זה התכלית תכלית של הדרי מטה..

פתאום זה נראה לאדם כמו אותיות בסינית

נניח שאדם רגיל ללמוד בכל יום 4 שעות: 3 שעות גמרא ושעה הלכה, אח"כ הוא זוכה להתבודד, בערב הוא לומד ליקוטי מוהר"ן או ספרי חסידות - ברוך השם יש לו סדר. יכול להיות שתהיה לו ירידה כזאת שפתאום הוא לא יכול ללמוד 4 שעות, הוא בקושי מצליח ללמוד חצי שעה ביום, יחסית למה שהוא היה זה ירידה, אבל הוא עדיין נמצא בתוך תורה. יש מצב שאדם לא יכול פתאום לפתוח ספר, כל הספרים שהוא פותח האותיות נראות לו כמו אותיות בסינית, זה גם נקרא מצב של ירידה. אבל יש מצב שלא רק שאדם לא מצליח לפתוח ספר, אלא הוא יורד עוד יותר, פתאום הוא הולך לחפש איזה פאב כדי לשתות בירה - אנחנו יודעים שיש 50 שערי טומאה אבל בכל שער יש 100,000 שערים, זה יוצא שיש 5,000,000 שערים, אז רבינו אומר לנו כלל גדול מאוד: כפי הירידה של האדם, ככה יש לאדם עצות ודעת שיעזרו לו לעלות מהירידה שלו..

הירידות הכי גדולות בעולם

אם אדם ירד למינוס אלף יש תורה למינוס אלף, ואם אדם ירד למינוס מיליון אז יש תורה ודעת למינוס מיליון - כבר בחיי רבינו גילה את כל התורות ואת כל העצות ואת כל הדעת עד הירידות הכי גדולות שיכולות להיות בעולם וזה נקרא סוד ניסוך המים. בזמן בית המקדש היו שופכים בסוכות מים לנקב שהיה על גבי המזבח והמים האלה היו יורדים עד התהומות - אומר ר' נתן שסוד מצוות ניסוך המים היה להמשיך אור, עצות ודעת לנשמות שנפלו לעומק-עומק הירידות (נוקבא דתהומא רבא). הראשון שגילה את הנקבים האלה היה דוד המלך מכיוון שהוא שורש המשיח. כל העבודה של הצדיקים שהם בבחינת משיח היתה להמשיך את המים האלה של סוכות שהיו שואבים בשמחת בית השואבה, והמים האלה מרמזים על התורה והעצות שהצדיקים מגלים לנשמות שנפלו עמוק-עמוק. ברגע שהצדיק המשיך כבר את התורה ואת העצות אז כל אחד יכול למצוא את הדרך שלו ולהגיע לתיקון שלו, בזכות זה שיש כבר אור בכל מקום שאלינו אנחנו מגיעים.

יש ליצה"ר גדול אבל אני יודע את האמת

בתורה של הדרי מטה יש 2 בחינות כלליות, בתורה ס' רבינו אומר שיש מצב שאדם יורד אבל הירידה שלו היא כזאת שהוא עדיין יודע שש את השם ויש תורה. קשה לי לקיים את זה עכשיו כי יש לי ירידה, אולי יש לי יצר הרע גדול מאוד לעשות דברים כנגד התורה אבל אני יודע את האמת: שיש את השם בעולם. רבינו אומר שיש מהלך שלם איך לחזק את האדם ולתת לו עצות מה לעשות כשהוא נמצא במצב הזה, וזה נקרא 'סיפורי מעשיות שבקרב השנים' - זה תורה שמלמדת מה עושים בזמנים הקשים.

קו המידע של הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א 02-5875777

שולחן ערוך זה לא שם של מסעדה אין לשער את גודל התיקון שנעשה מזה

רבינו ממשיך ואומר בתורה ס' שיש מציאות שאדם נופל מכל השבעים פנים של התורה, הכוונה שאדם כבר לא יודע מה ההבדל בין יום שבת ליום שלישי, הוא לא יודע מה זה תפילין, מה זה קריאת שמע ומה זה שולחן ערוך. לפני כמה שנים היה מבחן אצל תלמידי תיכון ושאלו מה זה שולחן ערוך, רוב התשובות הלכו בכיוון של שמות של מסעדה, יש כאלה שאמרו שזה סוג של סעודה טובה. כשאדם חושב ששולחן ערוך זה מסעדה זה נקרא נפילה מכל השבעים פנים של התורה, אדם לא יודע מה טוב ומה רע. אומר רבינו שבוודאי שהם נקראים דרי מטה אבל זה כבר תורה אחרת לגמרי - כדי לעזור נשמות שנפלו מכל השבעים פנים של התורה, שם צריך תורה הרבה יותר גבוהה וזה דבר פלאי, ככל שהירידה יותר גדולה כך צריך להמשיך לאדם תורה ממקום הרבה יותר גבוה וזה נקרא 'בראשית מאמר סתום'..

עכשיו אתה חייל על לוח שחמט... אחד הדברים היסודיים שמובאים בתורה הזאת שבאה מבראשית מאמר סתום זה שיש מצבים שאדם לא יכול לעשות שום דבר וכל מה שנעשה איתו זה השם עושה איתו. כשאדם נופל מכל השבעים פנים של התורה הוא צריך ללמוד שיש מקרים, זמנים ומצבים שאתה בעצם לגמרי מובל פה. מובילים אותך ואתה בעצם לא יכול לעשות שום דבר. עכשיו אתה חייל על לוח שחמט ומעבירים אותך מהמשבצת הזאת למשבצת הזאת - זה חשוב לדעת את זה מכיוון שכשאדם מתחיל להתעורר ולחזור בתשובה הוא פתאום רואה שקורים לו דברים לא נעימים ולא טובים או שהוא מתבונן בעבר שלו ואז אדם מגיע לעצבות. וברגע שאדם מגיע להרגשה של עצבות או ייאוש הוא צריך לדעת מה העצה כנגד זה: באותו זמן צריך לדעת שכל מה שקורה וקרה איתי, זה בדיוק מה שהקב"ה רצה שיהיה בלי שום שינוי. בעבר עברו עליי כאלה דברים ועדיין עוברים עליי כל מיני דברים ואני לא יכול לעשות כנגד זה שום דבר ואני עצוב בגלל זה - איך מתמודדים עם העצבות הזאת? זאת דעת מאוד גדולה ונכונה: ככה השם רוצה, אז מה לי להיות עצוב, מתוסכל או להאשים את עצמי?

רבינו מאיר בנו את הנקודות האלו

..הרבה פעמים כל מה שבאנו לעולם זה רק כדי לזכות להגיע לדעת הזאת. באמת קשה להתבונן בכל הדברים האלה לכן כשאדם זוכה קצת להתקשר עם הצדיק, ללמוד את התורה שלו, להתבודד, בפרט אם זוכים לנסוע לציון של רבינו בראש-השנה, ככל שאדם מחובר עם הצדיק, אזי רבינו בעצמו מאיר בנו את הנקודות האלה. פתאום אדם מתחיל לחשוב ולראות דברים, הנשמה של הצדיק מאירה בתוכנו את הנקודות האלה ואת הדברים האלה. רבינו אומר שצריך שיהיה לצדיק את הכוח להאיר גם לדרי מעלה וגם לדרי מטה וכפי ההתחברות וההתקשרות שלנו עם רבינו, הוא מאיר בנו את העצות בבחינה הזאת ואנחנו זוכים לברר את הדבר הזה.

לשים מוזיקה ולהתחיל לרקוד על הכל

..אומר רבינו: ברגע שנפלת לבחינה של עצבות וייאוש ואתה מתייאש מעצמך ועצוב ממה שעבר עלייך, הלב שלך כבד מזה שלא התנהגת בסדר אתמול או לפני 5 שנים וכן הלאה ואתה מתחיל להרגיש שאתה נחלש מבחינה נפשית בגלל כל מיני דברים שעשית ושאתה עושה - קודם כל לך תתבונן ותבין שכל מה שאתה עצוב ממנו ונדמה לך שאתה עשית, זה לא אתה עשית אלא הקב"ה עשה את זה, ולהקב"ה יש את החשבונות שלו וזה בכלל לא העניין שלך. העניין שלך זה לדעת שאת הכל הקב"ה עשה ואין לנו שום עניין להיות עצובים. צריך לדעת שזה לא פטנט איך לא להיות עצוב אלא זה דעת מאוד-מאוד גבוהה, ברגע שנפלת בדעת מהמציאות שלי, מיד להבין שאת הכל הקב"ה עשה ולא אכפת לי שום דבר, זה לא העניין שלי. כל מה שהקב"ה עושה הכל לטובה ואם הכל לטובה אז מה נשאר לעשות? לשים מוזיקה ולהתחיל לרקוד מכל מה שעבר עליי כי את הכל השם עשה והכל לטובה..

אל תטביע את השני עם האור שלך

בהמשך התורה רבינו אומר שצריך שיהיה לצדיק את הדעת הנכונה מה להגיד ומה לא להגיד, מכיוון שאם הצדיק יגלה יותר ממה שצריך זה כבר לא יהיה לטובה, יש גבול לפי היכולת של האדם לקבל דברים, ורבינו אומר שזה בירור מאוד גדול. יש בזה הרבה דברים נסתרים אבל ר' נתן אומר שצריך לדעת שגם אצלנו ביום-יום יש התבוננות בנקודה הזאת. הרבה פעמים אנחנו מדברים אחד עם השני, לפעמים אנחנו בהתלהבות והתעוררות ואנחנו בכלל לא שמים לב איפה השני נמצא, אנחנו מדברים מהתלהבות הלב שלנו. וכשאדם בא בהתלהבות הלב מסכן השני שהוא טובע באור האין-סופי שמשפיעים עליו, ואם הוא לא מוכן לקבל את הדברים האלה אז מתחילים להקפיד עליו - ר' נתן מסביר שאנחנו צריכים ללמוד את זה לעצמנו: כאשר אנחנו מדברים אחד עם השני צריך להתחיל להתבונן מה השני יכול לקבל, לא לבוא לדבר עם השני לפי הבחינה שלנו, הכוונה איפה אנחנו נמצאים. יכול להיות שקיבלת עכשיו איזה אור גדול, כשאתה בא לדבר עם השני תחשוב עליו. אדם חוזר הביתה עם כל האורות שלו ומפה מתחיל כל הבלגאן שלא יודעים איך להעביר את הדברים אחד לשני. צריך לזכור כשאנחנו מדברים עם מישהו לדבר איתו לפי היכולת והכלים שלו.

יהי רצון
שנזכה...
שבת שלום
ומבורך!

חדש!!!

יצא לאור הספר שכולם חיכו לו!

מסירת המלואכה

פירוש על מעשה "משבעת הקבצנים" מאת הרב עופר ארז שליט"א חלק א'

הוארך היתה תורה ובה חושך על פני תהום, ורחוק אלפים מרחפת על פני המים...
בתוך חיינו יש בחינה של תהו ובטו, אי סדר, חשך, ונסיונות בתחומים רבים...
וסגת הדבר היא, כי כך ברא הגורא את העולם, ולשם כך שלח אותנו - לעבור את הקשיים וההתמודדות של העולם הזה...
הדרך שעל ידה נבטל לבנות לקום את השליחות במצולתה היא להתחבר עם דוח אלוקים המרמזת על פני המים, ומאירה לנו דרך בתוך החשך והתערפל...
ספרי הפעשיות שספר רבנו הקדוש פותחים ענין הבנה, ומלאים עצות כיצד להפך חשך לאור, תהום ועמקים למישור.

הפצה ראשית:
02-650-29-29

כאייל תערוה
בגילה את ענין הצדיק ביצירה

בעקבות תיקון היוזונים הקדוש

בהוראה ישירה של מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א

עמותת "כאייל תערוה" בראשות הרב עופר ארז שליט"א פותחת **פסגת שידורים יחודי מסוג**

כל שידור עובר דרך מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א להרשמה בימים א-ה 10:30-12:30 | 16:00-18:00 בלבד!

שלושה 4 02-650-29-29

ניתן להוידו טלפון רישום מהאתר שלנו ofererez.co.il וליחתייר למייל a6502929@gmail.com

ענבי הגפן

שידורים מבית כאייל תערוה

לתרומות והקדשות: 0525-39-59-85

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, אסתר בת דליה, יוסף-חיים יונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, לאה לירן בת שושנה, צופיה בת רחל, הרב איתן בן יונה, אוריאל ושרה עמרם, הודיה בת אילת, דביר-אהרון בן אילת, אהרון בן תנה, האובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי.

לרפואת: שולמית בת גמאר, שוליקה בת מסעודה, יונה בת בניה, שלום בן גילה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יעקב בן לונה, יצחק בן מסעודה, יוסף בן כרמלה, ערן בן ציונה, אודט בת מזל, נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, חיים בן שמעה, האובה שירה בת ציונה, אורלי בת שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, יעקב בן סעידי, לבני בן יעקב, נחום בן יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, אדריאן בן לימור, שמואל בן יחיאל ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיאל סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל.